

højtærede Minister fornuftigt og forsigtigt udenom.

Den højtærede Minister smykkede paa sin første Fornærmelse ved at tale om, at Tallet paa de arbejdssky sikkert kun var lille, og derfor vilde der ogsaa kan komme et lille Antal til Fattigvæsenet. Ja, jeg tror ogsaa, at de arbejdsskys Antal kun er meget lille. Men naar man tror det, og naar ogsaa den højtærede Minister tror det, saa kan man ikke jage 12 000 Mennesker ud i en Tilstand uden Understøttelse og uden at anvise dem Arbejde. Jeg formoder altsaa, at den højtærede Minister er klar over, at Tallet paa de arbejdssky er meget mindre end disse 12 000. Jeg haaber, at Ministeren mener det. Men hvis den højtærede Minister mener det, hvad skal der saa blive af dem, der ikke er arbejdssky? Skal de, til Trods for at de gerne vil arbejde, men ikke kan finde Beskæftigelse, tvinges over til Fattigvæsenet? Den højtærede Minister har med Hensyn til Hjælpekasserne for nylig handlet paa en saadan Maade, at jeg maa antage, at der i væsentlig Grad er lukket af for Henvendelser dertil. Jeg ved ikke, hvilke Kommuner der er i Stand til at ofre alle de Penge, som vilde kræves til, at Hjælpekasserne kunde udrede de nødvendige Understøttelser til de paagældende. Jeg kender ingen, der er i Stand til det. Og hvis de endelig kunde skaffe Penge, saa frygter jeg i Henhold til den højtærede Ministers Tale i Landstinget for nylig, at den højtærede Minister vilde komme med Krabasken og sige: Nu handler de ulovligt igen.

Henvisninger ud i det blaa duer ikke noget. Lad os faa reel Besked; lad os faa anvist Arbejde til dem, der nu ikke kan faa Arbejde, og lad os faa opgivet, hvor udenfor Fattigvæsenet de kan faa, hvad Grundloven tilsiger dem, selvfølgelig under Iagttagelse af Loven og med de Forpligtelser, som Lovene paalægger dem. Men støde dem ud i Ørkenen uden at give dem noget Raad med paa Vejen, det kan man ikke, navnlig ikke, naar man, som den højtærede Minister begyndte med, vil gøre sig selv til Samfundsinteressernes Talsmand.

I den Tale, vi nu hørte, holdt Ministeren sig saa godt som muligt borte fra den Kendsgerning, at Arbejdsløsheden i sin nuværende Form og Skikkelse er et Fænomen, der maa betragtes og behandles som en Helhed; dette gik den højtærede Minister i saa høj Grad som muligt udenom,

og han vilde sluttelig søge at bortforklare, at dette var Tilfældet. Den højtærede Minister vovede sig aldeles ikke ind paa en Omtale af den Side af Billedet, som foreligger, naar man ser paa Varigheden af Arbejdsløsheden. Jeg maa imidlertid hævde, at Bedømmelsen af en Arbejdsløshedsperiode i allerhøjeste Grad hænger sammen med, hvilken Varighed Arbejdsløsheden har. Alle de Tal, den højtærede Minister igen leverede om Gennemsnitsprocenter, Sammenligningsprocenter o. s. s., kan jo være meget gode, og jeg skal ikke bestride dem, for det er umuligt at følge med i disse Talrækker. Men det sikre er, at ved Siden af disse Talrækker er der Oplysninger om Varigheden af Arbejdsløsheden i disse Aar for de enkelte Fags enkelte Medlemmer, og dette kan man ikke se bort fra, naar man skal afgøre, hvorvidt Tilstanden er ordinær eller ekstraordinær. Naar et saa stort Antal Mennesker som over 25 000 af ca. 40 000 har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse, har modtaget 120 eller 100 eller 90 Dages Understøttelse af Forsikringskassen og derefter er ude i 3—6—9 eller endnu flere Maaneders Arbejdsløshed, saa er Tilstanden ikke normal, saa er den ikke normal hverken som Helhed eller for enkelte af de Fags Vedkommende, som den højtærede Minister har talt om.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger om Cirkulæreregimente og mente, at jeg maatte være glad, hvis han virkelig regerede med Cirkulærer — med Henblik paa, at jeg tidligere havde været interesseret i en Regering, som altsaa fik Skylden for at regere med Cirkulærer. Jeg troede ikke, den højtærede Minister var saa naiv at mene, at en slig Vending overhovedet kunde passere. Det er ikke blot Cirkulærernes Tal, det kommer an paa — i den Henseende har Ministeren jo allerede Rekord. Skulde jeg være glad, maatte Cirkulærernes Indhold give mig Grund dertil, men et slettere Indhold af Cirkulærer end det, der findes i Ministerens, skal man jo lede om. Aldrig har der været saa lidt Samfundsinteresse i de Cirkulærer, som den højtærede Minister og hans Parti i sin Tid kritiserede, og som var udstedt af en anden Regering, som i den højtærede Ministers Cirkulære nu. Vi levede i en Tid, da det var nødvendigt at træffe mange ekstraordinære Foranstaltninger, men jeg tror, at de, der havde med Sagerne at gøre den Gang, roligt kan staa frem med Haanden paa Hjertet og erklære,